

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Som hr. Jeppe Kofod måske ved, har jeg været meget optaget af den her konflikt igennem mange år, og jeg synes, at det ville være lidt latterligt at forsøge på de par minutter, jeg har her, at give baggrunden for min analyse. Den er i øvrigt også fuldstændig irrelevant.

Dansk Folkeparti står sammen om den vedtagelse her. Dansk Folkeparti er enig med Israel og Palæstina i, at en tostatsløsning nok er den rigtige vej. Det har jeg pragmatisk valgt også at tilslutte mig og støtte helhjertet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 31. januar 2006.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om suspension af Euro-Middelhavs-associeringsaftalen med Israel.

Af Rune Lund (EL) m.fl.
(Fremsat 9/11 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Enhedslisten har som bekendt igen fremsat forslag til folketingsbeslutning om suspension af associeringsaftalen med Israel. Som jeg sagde før, ville det være noget af det tåbeligste, vi kunne gøre.

Beslutningsforslaget er i øvrigt nummer fire i rækken af lignende beslutningsforslag. Det er heller ikke ændret overhovedet, og der er ikke taget højde for udviklingen, siden man gennemsatte det i april og i november 2004, så det er et rigtigt sjuskearbejde fra Enhedslistens side, som man bruger Folketingets tid på.

Hver gang Folketinget har drøftet dette spørgsmål, har regeringen klart gjort rede for sin holdning i sagen, og regeringens holdning er uændret. Grundlæggende handler det om, at vi opnår størst mulig indflydelse på menneskerettighedssituationen i Israel og i de palæstinensiske områder gennem dialog og ikke gennem at afskære forbindelserne.

Regeringen finder det afgørende, at vi fortsætter med at udnytte de muligheder, der ligger i associeringsaftalen med Israel, for at føre kritisk dialog med landet, herunder om menneskerettighedssituationen i de besatte områder.

Derudover finder regeringen, at det forestående valg i Israel, som man ikke har taget højde for, og den politiske udvikling i området, som man naturligvis ikke har kunnet tage højde for, gør det endnu mere uhensigtsmæssigt at støtte beslutningsforslaget, end det altid har været.

Kl. 12.55

(Kort bemærkning).

Jesper Kiel (EL):

Af den forudgående debat har jeg forstået, at udenrigsministeren er enig i statsministerens udsagn om, at med hensyn til situationen i Palæstina er den nu op til Hamas. Hvis de vil respektere menneskerettigheder og andre ting, jamen så kan man snakke med dem, og så kan man give dem de fordele, som de får, når man støtter Palæstina.

Så er det, at jeg ikke forstår, at man, når man har lavet den her associeringsaftale, hvor man siger, at vi har et redskab, som vi kan bruge over for Israel, ved at de har fået nogle fordele med handelsaftalen – det vil sige, at vi har en pisk, som vi kan bruge, hvis de ikke overholder menneskerettighederne – så ikke vil bruge den. Man vil gerne bruge den over for palæstinenserne, men man vil ikke bruge den over for israelerne.

Så kan man sige, at hvis man rent faktisk bruger pishen, hvad så? Så har man den jo ikke mere, men så har de jo den gulerod, at de kan få den igen. Jeg forstår ikke, hvorfor der er forskel på israelere og palæstinensere, med hensyn til hvad der virker.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er ikke nogen forskel. Menneskerettighedskrænkelser må ikke finde sted hverken blandt palæstinensere eller blandt israelere.